



Betegnelsen »strafafsoner« i vidneindkaldelse

FOB nr. 81.158

Udtalt over for politidirektøren i København, at det havde været ønskeligt, om betegnelsen »strafafsoner« havde været undladt i en vidneindkaldelse til en indsat i et statsfængsel.

(J. nr. 1981-1424-610).

Under et inspektionsbesøg i et statsfængsel blev jeg opmærksom på, at Københavns politiadvokatur i en vidneindkaldelse havde tituleret en indsat i fængslet »strafafsoner«. På denne baggrund anmodede jeg politidirektøren i København om en udtalelse.

I den anledning udtalte politidirektøren bl. a., at vidneindkaldelsen var fremsendt til fængselsinspektøren i en lukket kuvert, og at betegnelsen »strafafsoner« efter den pågældende politiadvokats oplysning muligvis kunne være en hjælp for fængslerne til identifikation af den indsatte.

Ved forespørgsel til fængselsmyndighederne var det imidlertid blevet oplyst, at det ikke havde været nødvendigt til identifikation af indsatte at benævne adressaten med betegnelsen strafafsoner eller lignende. Angivelse af vidnets fulde navn var tilstrækkeligt.

Politidirektøren udtalte endvidere, at betegnelsen »strafafsoner« herefter ikke ville blive anvendt i tilsigelser m.v. til personer, der er strafafsonere, »idet dette - omend korrekt - var overflødig«. Betegnelsen ville derimod også fremtidigt blive anvendt i bevisfortegnelser, rapporter m. v. for at præcisere den pågældendes status bl. a. i relation til afgivelse af vidneforklaring.

Justitsministeriet har over for mig tilsluttet sig politidirektørens udtalelse.

Jeg udtalte herefter som min opfattelse, at det havde været ønskeligt, om betegnelsen »strafafsoner« havde været undladt i vidneindkaldelsen.

Under hensyn til det i politidirektørens udtalelse anførte, hvorefter betegnelsen ikke fremtidigt ville blive anvendt i vidneindkaldelser, foretog jeg ikke videre i sagen.